

14. årsberetning fra Censorformandskabet for erhvervskommunikation og -sprog for perioden 1. april 2009 til 31. december 2011.

Udsendes til:

Rektorerne for:

Copenhagen Business School
Syddansk Universitet
Aalborg Universitet
Aarhus Universitet

Dekaner med ansvar for de erhvervskommunikative og -sproglige uddannelser ved:

Copenhagen Business School
Syddansk Universitet
Aalborg Universitet
Aarhus Universitet

samt til orientering for:

censorerne ved de erhvervskommunikative og -sproglige uddannelser,

Uddannelsesministeriet (Styrelsen for Universiteter og Internationalisering)

Danske Universiteter

ACE Denmark

Censorformanden for de erhvervsøkonomiske uddannelser.

Årsberetningen er udarbejdet i henhold til Videnskabsministeriets bekendtgørelse nr. 857 af 1. juli 2010 om eksamen og censur ved universitetsuddannelser. Formandskabet – i det følgende omtalt som "vi" – har af ressourcemæssige grunde valgt at udsende én årsberetning, der sammenfatter aktiviteterne i ovennævnte periode.

Censorkorpset består ved beretningsårets udløb af 395 censorer.

1. Censorformandskabets sammensætning i beretningsårene

Formandskabet besluttede i marts 2010 kun at lade sig opstille til valg for perioden fra 1. april 2010 til 30. september 2011, idet vi forventede, at der ville komme betydelige ændringer i de regler, som dannede grundlag for censorernes funktion. Dette skete imidlertid ikke, hvorfor formandskabet igen gik på valg i efteråret 2011 for resten af beskikkelsesperioden fra 1. oktober 2011 til 31. marts 2014.

Det erhvervskommunikative og -sproglige censorformandskab har i beretningsårene haft følgende sammensætning:

Censorformand:

Adm. dir., cand.mag. HD-A og HD-O **Ivan Sørensen**, 18, Am Wangert, 6830 Berbourg, Luxembourg. Tlf. 00 352 621 227 659, e-mail: ivans@privat.dk

Censornæstformænd:

Lektor, cand.mag. **Anders Bundgaard**, kontaktcensor til AU, Søskrænten 162, 8260 Viby J., tlf. 8628 3101, e-mail: anders_bundgaard@mail.stofanet.dk

Projektchef, cand.interpret. **Elizabeth Pratt**, kontaktcensor til CBS, Hagens Alle 54, 2900 Hellerup, tlf. 3966 4428, e-mail: epr@cowi.dk

Professor, dr.ling.merc. **Henning Nølke**, kontaktcensor til AAU, Bakkedraget 32, 8850 Bjerringbro, tlf. 2984 8897, e-mail: henning@nolke.dk

Direktør, journalist **Ole M. Daugbjerg**, kontaktcensor til SDU, Nøddehegnet 17, 6400 Sønderborg, tlf. 7443 6815, e-mail: omd@danfoss.com.

I forbindelse med valget til censorformandskab i efteråret 2011 genopstillede Ole Daugbjerg ikke. I stedet for Ole Daugbjerg *nyvalgte* pr. 1. oktober 2011 adm. dir., cand.mag. **Henrik Gedde Moos**, kontaktcensor til SDU, Vestergade 89, Strib, 5500 Middelfart, tlf. 2115 9106, e-mail: hgm@danfoss.com

Formandskabet har i beretningsperioden været samlet til syv møder. Herudover har der i kommunikationen mellem formandskabets medlemmer været udstrakt brug af elektroniske medier.

2. Censorformandskabets arbejdsopgaver

Formandskabet har ifølge eksamensbekendtgørelsen følgende arbejdsopgaver:

- Strategisk ledelse af censorkorpset
- Udpegning af censorer til alle prøver med ekstern censur
- Indstilling af censorer til beskikkelse i Videnskabsministeriet
- Afholdelse af censormøder
- Afholdelse af seminarer for censorer
- Afgivelse af hørings svar om nye eller væsentligt reviderede studieordninger
- Sikring af at censorerne godkender de skriftlige eksamensopgaver
- Behandling af censorindberetninger
- Rådgivning af censorerne
- Afholdelse af møder med dekanerne
- Varetagelse af censorernes interesser i forbindelse med udbetaling af deres honorarer m.m.
- Udpegning af censorrepræsentanter til ankenævnene
- Afgivelse af hørings svar om lovforslag og udkast til bekendtgørelser
- Udarbejdelse af karakterstatistik
- Kontakt til andre censorformandskaber

3. Høring af ny bekendtgørelse om eksamen og censur ved universitetsuddannelser

Efter næsten syv års ventetid udsendte den daværende Universitets- og Bygningsstyrelse (UBST) i det sene forår 2010 et forslag til ny bekendtgørelse om eksamen og censur ved universitetsuddannelserne - i daglig tale kaldet "eksamensbekendtgørelsen" - til høring. Siden 1993 er censorernes forhold blevet reguleret gennem en censorbekendtgørelse, men UBST havde nu ønsket at samle alle regler vedr. eksamen i én bekendtgørelse. Dette ønske kunne vi tilslutte os.

Formandskabet kunne indledningsvis med tilfredshed konstatere, at tidligere tanker om helt at ændre principperne for censorernes organisering og virke var forladt. Samtidig kunne vi konstatere, at de afsnit i udkastet om eksamensreglerne, hvor censorer medvirker, var yderst mangelfulde. Med udgangspunkt i vores rolle som censorer med sikring af de studerendes retssikkerhed som en væsentlig opgave nævnte vi i høringssvaret bl.a. situationer, der relaterede sig hertil, og som *ikke* var omtalt i udkastet til ny eksamensbekendtgørelse.

Bl.a. skrev vi i høringssvaret: "Censorerne i vort censorkorps har efter gruppeeksamens ophævelse konstateret, at ud over den første eksaminand har de efterfølgende eksaminander et vist forhåndskendskab til de områder, hvori der er blevet eksamineret, og dermed også til de emner, som de formodentlig selv vil blive eksamineret i. Dette skyldes, at de efterfølgende studerende - navnlig fra og med tredje eksaminand - modtager information om eksaminationens indhold fra tidligere eksaminerede studerende. Dermed bliver det vanskeligt for censorerne at opfylde reglerne i censorbekendtgørelsens § 3 om, at de studerende får en "ensartet og retfærdig behandling og deres præstationer en pålidelig bedømmelse".

Vi mener derfor, "at de allerede eksaminerede studerende skal være under tilsyn, indtil sidste eksaminand er gået ind i eksamenslokalet. Dette har universiteterne ikke kunnet mødekomme, fordi det efter deres mening vil være en form for frihedsberøvelse. Formandskabet stiller sig uforstående over for dette, idet det er meget almindeligt, at eksaminander forbereder sig til en mundtlig eksamen under fornødent opsyn. Muligheden for, at en tilhører overværer eksaminationerne og videregiver information til ikke-eksaminerede studerende er også til stede i den eksisterende eksamensbekendtgørelse. Også denne mulighed skal forhindres."

Udkastet lagde også op til, at universiteterne *selv* skal fastlægge regler i forbindelse med snyd og anden akademisk uredelighed. Dette punkt skal - for at sikre de studerendes retssikkerhed - efter vores opfattelse ændres, så der i universitetsverdenen tilvejebringes tydelige sanktioner, der understreger det alvorlige i snyd og anden akademisk uredelighed og dermed fremmer forebyggelsen. Det er også vigtigt, at alle studerende stilles ens på landsplan. Derfor skal sanktionssystemet være fælles for *alle* universiteter. Vi betragter snyd dels som en form for tyveri fra medstuderende og andre personer, dels som bedrageri over for samfundet og aftagerne.

Endvidere meddelte vi UBST, at det er vores *principielle* opfattelse, at alle projekter skal forsvares mundtligt. Det giver den studerende mulighed for - på baggrund af bedømmernes spørgsmål - at forklare eventuelle uklarheder i det skriftlige oplæg, men giver også bedømmerne mulighed for at undersøge eventuelle formodninger om snyd eller anden akademisk uredelighed hos den studerende. Vi lægger derfor også vægt på, at bachelorprojekter og kandidatafhandlinger forsvares ved en mundtlig prøve.

Det skal ikke være muligt for en studerende at reducere virkningen af en sanktion ved at tilmelde sig et eller flere fag på et andet universitet for så senere at få merit for eksaminer fra dette universitet til sit "eget" universitet. Også en sådan regel savnedes i udkastet til ny eksamensbekendtgørelse.

Det daværende undervisningsministerium havde i sit regelsæt en bestemmelse om, at eksterne censorer skal medvirke ved mindst 50 % af uddannelsernes ECTS-point. Denne regel er efter vores opfattelse lige så berettiget for de akademiske uddannelser, hvorfor vi foreslog denne i vores høringssvar.

Endvidere påpegede vi, at af hensyn til de studerendes retssikkerhed og som grundlag for behandlingen af klage-/ankesager "skal bedømmerne tage noter også under eksaminationen. Denne "pligt" har været god censorskik i vores censorkorps - mindst i de sidste 9 år."

Der er ved mundtlige prøver med flere studerende, som eksamineres med udgangspunkt i et fælles projekt, usikkerhed om, *hvornår resultatet af bedømmelsen skal meddeles eksaminanderne.*

På de fleste universiteter påføres karakteren karakterlisten efter hver eksamination og votering. Når alle eksaminander i projektet er eksamineret, meddeles resultatet til eksaminanderne, og tilbagemeldinger om projekt og de enkelte eksaminationer gives til hver enkelt eksaminand eller eksaminanderne samlet.

På et andet universitet meddeles resultatet af bedømmelsen straks efter voteringen til den enkelte studerende. Når alle eksaminationer er færdige, gives der en tilbagemelding om projektet og de enkelte eksaminationer til eksaminanderne samlet eller til hver enkelt eksaminand.

For de studerende og for censorerne i landsdækkende censorkorps samt for samfundet i almindelighed er det vigtigt, at der er *ens* regler på *alle* universiteter.

Formandskabet erklærede sig enig i UBST's ønske om at ændre reglerne for klagebehandling, således at det overlades til universiteterne efter forvaltningsretlig praksis at afgøre klagesagerne. "Vi forstår godt bestemmelsen om, at universitetets afgørelse kan gå ud på, at der gives de studerende et *tilbud* om en ny eksamen og/eller ombedømmelse. Men det forekommer os ulogisk, hvis motivet for at tilbyde en bedømmelse er, at den første bedømmelse har været forkert. I disse tilfælde mener vi, at der ikke bør være nogen valgmulighed, idet det gælder om, at den studerende på sit eksamensbevis skal have en *korrekt* karakter. Det skal derfor *ikke* være nogen valgmulighed for den studerende, om vedkommende skal gå til en ny eksamen eller lade sin skriftlige opgave ombedømme.

Hvis UBST alligevel mener, at regelsættet skal indføres, bør det også gælde for *omprøver*. Tilsvarende regelsæt bør benyttes i forbindelse med behandlingen af ankesager."

UBST omtalte i udkastet censorformandskabernes rolle i forbindelse med kvalitetssikringen af uddannelsernes prøve- og eksamenssystem. Med udgangspunkt i vores talrige erfaringer var det nødvendigt med en præcisering af censorformandskabets opgaver i så henseende.

UBST havde i sit udkast foreslået, at censorformandskabernes høringsret i forbindelse med ændringer af bekendtgørelser, f. eks. eksamensbekendtgørelsen, uddannelsesbekendtgørelsen og karakterbekendtgørelsen, skulle ophøre. Begrundet i censorernes viden og praktiske erfaring understregede vi kraftigt, at denne høringsmulighed fortsat skal eksistere og tillige udvides til at gælde de relevante love, f. eks. Universitetsloven.

4. Kontakt med politikere

Efter at have afventet en ny censorbekendtgørelse gennem op mod syv år og savnet en ledelsesmæssig synliggørelse af vores foresatte - UBST - besluttede vi at søge nye veje for at komme i dialog med de besluttede myndigheder om de emneområder, som formandskabet anser for at være afgørende for censorernes funktion. Det drejede sig bl.a. om:

- de eksterne censorers funktion på universiteterne
- nødvendige ændringer i bekendtgørelserne
- snyd og anden akademisk uredelighed

På den baggrund afholdt censorformanden og sekretariatslederen i foråret 2010 en række møder med de folketingsmedlemmer, der på daværende tidspunkt fungerede som ordførere i universitetsanliggender i Folketinget, og med den daværende videnskabsminister Charlotte Sahl-Madsen. Efter møderne kunne vi generelt konstatere stor opbakning til vores synspunkter. Der var hos ordførerne bl.a. en stor forbløffelse over den lange ventetid på censorbekendtgørelsen og stor interesse for vores synspunkter om bekæmpelse af snyd.

5. Censorerne arbejds- og honorarforhold

Formandskabets sekretariat får med mellemrum henvendelser fra censorerne gående ud på, at givne normer for censuren er for lave, dels sammenlignet med lignende opgaver på andre universiteter (f.eks. specialer og bachelorprojekter), dels i forhold til de krav, der stilles til censorernes tidsforbrug i al almindelighed.

Det er vores erfaring fra indholdet af de indstillinger, som vi modtager fra universiteterne, at rekrutteringen til censorrollen har skiftet karakter set over de sidste 10 – 15 år. Censoropgaven er ikke et hverv, der automatisk sigter mod universitetsansatte eller andre kandidater, som nærmer sig pensionsalderen, eller en hæderstilkendegivelse. Det kræver en optimal teoretisk og praktisk baggrund at fungere som censor. Kravene til censorerne er som bekendt omtalt i eksamensbekendtgørelsen. Heraf fremgår det bl.a., at der også stilles kvalitative krav til censorernes profession.

Vi har i de senere år konstateret vanskeligheder med at fastholde og rekruttere egnede censorer til vores censorkorps. Disse problemer begrundes med universiteternes normer for de arbejdsopgaver, som censorerne skal løse. Velkvalificerede personer mener ikke, at honoreringen modsvarer de krav, der stilles til udførelsen af censorrollen.

I dag udfører censorerne arbejdsopgaver, hvor honorering enten ikke finder sted eller ikke modsvarer det tidsforbrug, der anvendes af censorerne:

- godkendelse af eksamensopgaver
- transporttid til og fra universitet
- behandling af klager (kun CBS honorerer klagebehandling)
- spildtid som følge af, at de studerende ikke møder op
- hold med meget få studerende
- karakterforklaringer til eksaminanderne
- buffertid indlagt mellem de enkelte eksaminationer

Vi betragter os ikke som en fagforening, som på censorernes vegne skal aftale overenskomster med universiteterne – den intention ligger efter vores opfattelse ikke implicit i eksamensbekendtgørelsens afsnit om censorernes medvirken ved bedømmelserne. På den anden side har formandskabet ansvaret for, at censorkorpset består af fagfolk med en opdateret viden om deres respektive fagområder samt en god og relevant praktisk erfaring, der gør det muligt også at vurdere anvendelighed. Som andre, der udfører et job, skal de personer, der udfører jobbet, have en løn, der modsvarer den efterspurgte indsats. Derfor skrider vi ind, når vi får kendskab til manglende overensstemmelse mellem krav og honorering. I flere tilfælde har det således været muligt for os at forbedre normerne svarende til den krævede arbejdsindsats.

Fleere censorer klager over, at der ofte går meget lang tid, inden deres rejseudlæg overføres til deres bankkonti. Vi vil igen søge at få universiteterne til at indse, at man enten må udbetale censorerne et rejsefor-skud eller sørge for en hurtigere overførsel af censorernes rejseudlæg til censorernes bankkonti.

Mange censorer nævner også, at kun SDU giver censorerne meddelelse om, hvordan det enkelte udlæg er sammensat. Denne mangel vil vi også påtale igen over for CBS, AU og AAU.

6. Snyd og anden akademisk uredelighed

I de sidste ti år har formandskabet beskæftiget sig indgående med snyd og anden akademisk uredelighed på universiteterne, fordi snyd er *tyveri* af en karakter og bedrageri over for aftagere og samfund. Snyd er et overgreb på medstuderendes rettigheder, idet de påføres illegitim konkurrence. Samtidig er snyd et

bedrageri over for aftagere, der fejlinformeres om kompetencer, og over for samfundet, hvis universitetsuddannelser mister tillid og troværdighed.

Vi har efter flere års opfordringer fra censorside i almindelighed og vort censorkorps i særdeleshed konstateret, at universiteterne nu tager bekæmpelse af snyd meget alvorligt. Universiteterne er i gang med at gennemføre forskellige politikker, der sætter fokus på forebyggelse af den akademiske uredelighed. Der gennemføres målrettede snydbekæmpelseskampagner med de studerende som målgruppe, ligesom man opfordrer bedømmerne til at være opmærksomme på snyd. Nogle universiteter har anskaffet software, som kan medvirke til afsløring af især snyd fra internettet. Andre universiteter har også etableret IT-lokaler, hvor det ikke er muligt at bruge internet og at kommunikere med andre studerende eller eksternt.

Der er også indført regler om god citatskik på flere universiteter. Vi må dog beklageligvis konstatere, at landets næststørste universitet, Aarhus Universitet, endnu ikke - trods flere henvendelser fra censorformandskabet - har et regelsæt, der kræver de akademiske citatregler overholdt af de studerende.

Men akademisk uredelighed kan antage andre former: eksempelvis "lån" af andre studerendes opgaver, køb "ude i byen" eller genbrug af egne tidligere afleverede opgaver, uden at de er anført som kilde. Disse former for snyd kan ikke umiddelbart registreres af de forskellige softwareløsninger, dels fordi universiteterne anvender hver deres software til afsløring af snyd, dels fordi der ikke er pligt til elektronisk aflevering af skriftlige opgaver.

Vi er enige i forebyggelsesaktiviteterne, men ser stadig et behov for, at der er et mundtligt forsvar af alle skriftlige hjemmeopgaver. Kun herigennem kan bedømmerne få mistanker om snyd og anden akademisk uredelighed verificeret.

Endvidere skal der i universitetsverdenen tilvejebringes tydelige og vidtgående sanktioner, der understreger det alvorlige i snyd og dermed fremmer forebyggelsen. Det er også vigtigt, at alle studerende stilles ens på landsplan. Derfor skal sanktionssystemet - i modsætning til i dag - være fælles for alle universiteter.

Det skal heller ikke være muligt for en studerende at reducere virkningen af en sanktion ved at tilmelde sig et andet universitet for at få meritoverførsel for eksaminer fra dette universitet til den pågældendes "eget" universitet.

7. Evaluering af censormøderne

Formandskabet har gennemført en evaluering af de tre censormøder, som blev afholdt i 2009. De havde været meget forskellige i deres forløb, bl.a. som følge af betydelige forskelle i dekanernes oplæg. Tilslutningen havde heller ikke været den helt store.

Igennem de senere år har vi haft en betydelig succes med at arrangere 1-dags-seminarer for nye/nyere censorer og censorer inden for kommunikationsfagene. Seminartanken kunne derfor være en mulighed. Det er også muligt, at der skal ske en opdeling af censorerne i to segmenter: de "nye" censorer og de "erfarne" censorer med hver deres behov for mødeindhold. Eller også skal der holdes censormøder for hvert fag.

8. Nyt navn til censorkorpset

Igennem de senere år har en betydelig del af censorernes aktiviteter drejet sig om censur på kommunikationsuddannelserne, ligesom censorer i kommunikation udgør en stadigt voksende andel af censorkorpsets

medlemmer. På den baggrund er det besluttet at ændre censorkorpsets navn til *Censorkorpset for erhvervskommunikation og -sprog*.

9. Kommunikation via e-mail

Vi har længe drøftet, om vi kunne lette og billiggøre kommunikationen til censorerne i forbindelse med masseudsendelser gennem anvendelse af e-mail.

Siden sekretariatets flytning til Aarhus har vi benyttet mailkommunikation ved udsendelser, der retter sig mod hele censorkorpset. E-mail er en kommunikationsform, som alle må forventes at benytte nu til dags.

Med mailkommunikation får vi også mulighed for hyppigere kommunikation med censorerne. F. eks. kan vores forskellige aktiviteter hurtigt og billigt kommunikeres ud til censorerne, så de kan følge med i, hvad vi arbejder med.

10. Kompetenceoversigt for censorer i kommunikation

I 2005 udarbejdede vi sammen med universiteterne en kompetenceoversigt over de censorer, som blev beskikkede i faget "kommunikation". De enkelte censorer selvangav ud fra et større antal valgmuligheder deres kompetencer. Nu har faget og uddannelserne udviklet sig yderligere, bl.a. er de sociale medier og internetskommunikation blevet nye områder, hvor der er behov for censorer.

Vi har derfor udarbejdet en revideret kompetenceoversigt. Censorerne har igen skullet selvangive, men nu også prioritere deres kompetencer. Denne gang er fagets delområder gjort bredere - ud fra eksamensbekendtgørelsens tankegang om, at censorer skal være *generalister* inden for deres fagområde.

11. Godkendelse af studieordninger

Tidligere modtog vi fra universiteterne studieordninger til høring ved væsentlige ændringer samt ved etablering af nye uddannelser, således som uddannelsesbekendtgørelsens § 68 kræver. Formodentlig med baggrund i en fejlagtig tolkning af akkrediteringsbekendtgørelsen har universiteterne bortset fra AAU stoppet denne fremsendelse.

En række konkrete tilfælde med mangler og uheldige eksamensforløb har medført, at vi nu over for universiteterne har påpeget pligten til at indsende studieordninger til høring hos formandskabet.

12. Studieadministrationen som "bedømmer"

I forbindelse med en konkret sag er vi blevet opmærksomme på, at CBS har valgt at lade studieadministrationen give karakteren -3, fordi to studerende i et bachelorprojekt ikke havde afleveret det i eksamensbekendtgørelsens § 4, stk. 2 krævede resumé på et fremmedsprog. Denne fremgangsmåde er vi absolut ikke enige i. Karaktergivning er efter vores opfattelse *udelukkende* en opgave for bedømmerne og ikke en administrativ beslutning - uanset baggrunden for beslutningen. Vores synspunkt er, at en karakter er resultatet af en konkret bedømmelse på baggrund af karakterbekendtgørelsen og dermed et udtryk for antallet og graden af mangler i eksamensbesvarelsen sammenholdt med målbeskrivelsens faglige mål. Dette understøttes endvidere af, at definitionerne af karaktererne i karakterbekendtgørelsen kun muliggør karaktergivning ud fra en *faglig* graduering.

Vi lægger megen vægt på, at der eksisterer klare retningslinjer for universiteterne, og at censorerne overholder reglerne i § 58 i eksamensbekendtgørelsen. Derfor bad vi Universitets- og Bygningsstyrelsen skabe den fornødne klarhed, så censorkorpsets medlemmer kan overholde deres bekendtgørelsesmæssige forpligtelser.

UBST var meget hurtig til at give formandskabet ret. UBST skrev til CBS og os: "Det er ikke i overensstemmelse med hverken eksamensbekendtgørelsens eller karakterbekendtgørelsens regler, at det administrative personale foretager karaktergivning. Reglerne i eksamensbekendtgørelsen og karakterbekendtgørelsen tager således udgangspunkt i, at det er bedømmerne (dvs. eksaminator og censor), som foretager en vurdering af præstationen ud fra de mål, der er opstillet for faget.

Det administrative personale har herved ikke hjemmel til at vurdere, hvorledes et resumé herunder et manglende resumé indgår i den samlede bedømmelse af eksamenspræstationen. Det forhold, at et bachelorprojekt, et kandidatspeciale eller et masterprojekt ikke er forsynet med et resumé, kan til en vis grad sammenlignes med den situation, hvor en studerende deltager i en skriftlig stedprøve, men hvor den studerende alene har afleveret nogle af opgaverne fra et opgavesæt.

Styrelsen finder på den baggrund, at der skal gives en bedømmelse, når resumé mangler i et bachelorprojekt, et kandidatspeciale eller et masterprojekt, som er afleveret til bedømmelse. Det er herefter bedømmernes opgave at foretage en vurdering af, hvilken (negativ) indflydelse det manglende resumé får på den endelige karaktergivning med udgangspunkt i studieordningens bestemmelser, jf. eksamensbekendtgørelsens § 24, stk. 2, 3. punktum."

Vi er meget tilfredse med, at den funktion at bedømme opgaver skal varetages af bedømmerne, og dermed ikke udføres af en administration.

13. De for "lange" opgaver

Censorformandskabet havde fra CBS modtaget meddelelse om, at CBS fra den 1. december 2011 ville ændre studieordningerne på en sådan måde, at opgaver med en længde, der overstiger, hvad der er angivet som et maksimalt antal normalsider à 2275 anslag i studieordningerne, skal omfattes af universitetslovens regler om disciplinære foranstaltninger. I sit sæt af ordensregler med udgangspunkt i "Snyd og akademisk redelighed" havde CBS med baggrund i universitetsloven indsat følgende paragraf:

"Hvis en skriftlig eksamensopgave ikke overholder de fastsatte krav til omfang, medfører det, at opgaven ikke bliver bedømt, og at den studerende har brugt et eksamensforsøg."

Det skulle derfor være op til den studerende på en af CBS udformet blanket - en forfattererklæring - at bekræfte, at antallet af typeenheder i opgaven var overholdt. Manglede erklæringen, eller oversteg opgavens totale anslag det i studieordningen angivne, skulle bedømmerne ifølge CBS's beslutning ikke bedømme opgaven, men i stedet indberette overskridelsen til rektor.

Vi mener ikke, at universitetslovens regelsæt kan anvendes til at iværksætte sanktioner over for de studerende i de tilfælde, hvor det drejer sig om for lange opgaver. Efter vores opfattelse regulerer eksamensbekendtgørelsen relationerne i forbindelse med eksamen. Bekendtgørelsens § 9 nævner, at "Universitetet fastsætter regler om disciplinære foranstaltninger i tilfælde af eksamenssnyd og forstyrrende adfærd ved eksamen". Eksamenssnyd opfattes almindeligvis som plagiat og anden akademisk uredelighed. For lange opgaver kan næppe heller henregnes under "forstyrrende" adfærd. Og begrebet "ordensregler", som CBS bruger, eksisterer ikke i eksamensbekendtgørelsen.

Vi bad UBST tage stilling til, om regelsættet for de "for lange" opgaver skulle være som meddelt os af CBS, eller om den praksis, som de tre øvrige universiteter, der uddanner erhvervskommunikative og -sproglige bachelorer/kandidater, anvender i forbindelse med modtagelsen af opgaverne, bl.a. på vores foranledning jf. forrige årsberetning, skulle overholdes også på CBS.

UBST valgte efter høring af CBS at lade CBS meddele os, hvordan man fremtidigt ville løse de problemer, som vores henvendelse til UBST påpegede.

"CBS har herefter fundet det nødvendigt at revurdere den påtænkte indføring af forfattererklæringen, og herunder ikke mindst den måde vi fremover vil håndtere for lange opgaver på. Vi har i den forbindelse besluttet:

1. Da der ikke er hjemmel til at afvise opgaver, der ikke indeholder en forfattererklæring, vil vi ikke - som ellers påtænkt - pr. 1. 12. 2011 indføre et krav om, at alle hjemmeopgaver skal være forsynet med en forfattererklæring. De uddannelser, der måtte ønske det, kan indføre erklæringen, men det vil ikke kunne sanktioneres, hvis erklæringen mangler, og opgaver uden forfattererklæring skal således også sendes til bedømmelse hos bedømmerne. Bestemmelsen i studieordningerne om, at en opgave, der ikke indeholder en forfattererklæring, vil blive afvist og at der er brugt et eksamensforsøg, vil blive fjernet.
2. Vedrørende håndtering af for lange opgaver gælder, at opgaverne som udgangspunkt fremsendes til bedømmerne. Det vil være op til bedømmerne at vurdere, om der er tale om en sådan overskridelse af det fastsatte maksimale sidetal, at opgaven bør afvises. Bedømmerne må herefter rette henvendelse til administrationen, hvis de har modtaget en opgave, som efter deres vurdering skal afvises på grund af en overskridelse af sideantallet, hvorefter administrationen håndterer sagen i forhold til den studerende.

Hvis bedømmerne ikke finder, at overskridelsen har et sådant omfang, at den skal afvises, skal den bedømmes uden hensyn til, at den er længere end tilladt (dvs. at overskridelsen ikke kan begrunde fradrag i karakteren). Undtaget herfra er dog de særlige tilfælde, hvor det af målbeskrivelserne for den pågældende prøve fremgår, at det er et substantielt krav, at opgaven skal holde sig inden for fastsatte maksimums- eller minimumsrammer (f.eks. prøver i kommunikation, hvor man skal udarbejde et resumé af en given tekst), og hvor det derfor i karakterbekendtgørelsens forstand kan anses for en mangel, hvis formkravet ikke er overholdt.

Vi vil snarest udarbejde en vejledning til bedømmerne med henblik på at sikre en ensartet praksis for området.

3. Det følger af ovenstående, at for lange opgaver ikke vil blive sanktioneret efter bestemmelserne om eksamenssnyd."

Vi er meget tilfredse med, at en af censorernes fornemste opgaver: at sikre de studerendes retssikkerhed er blevet bekræftet af UBST i den konkrete sag. *For "lange" opgaver skal ikke betragtes som eksamenssnyd.* Vi ville gerne have samme regelsæt, som eksisterer på de øvrige universiteter, hvor administrationen på baggrund af de studerendes egne optællinger kontrollerer overholdelsen af studieordningens krav om et bestemt antal typeenheder. Kun hvis den studerende opgiver et forkert antal typeenheder, som senere konstateres af bedømmerne, betragtes sagen som eksamenssnyd.

14. Bedømmelse af gruppeopgaver

En censor har henvendt sig til sekretariatet, fordi vedkommende af ledelsessekretariatet på det tidligere ASB var blevet *pålagt* – sammen med eksaminator – at bedømme en opgave til karakteren -3, fordi der manglede den i eksamensbekendtgørelsen nævnte individualisering, dvs. en angivelse af, hvem der havde skrevet de enkelte sider i opgaven. Censor var enig i, at opgaven havde en mangel, men ikke i, at opgaven på den baggrund skulle bedømmes til karakteren -3, idet denne karakter ifølge karakterbekendtgørelsen gives for ”den helt uacceptable præstation”. Det kunne efter censors mening ikke være universitetets opgave at give pålæg til bedømmerne om en bestemt karakter.

Da eksamensbekendtgørelsens § 9 bestemmer, at opgaver, der er afleveret til et universitet, *skal* bedømmes, er det vores holdning, at et universitet må kontrollere, at de opgaver, der afleveres, opfylder eksamensbekendtgørelsens krav. Sker det ikke, må bedømmerne træffe de fornødne beslutninger for at opfylde § 9.

Da censorformanden selv havde været ude for en tilsvarende situation på det tidligere ASB, hvor konsekvensen af den manglende individualisering havde den virkning, at begge bedømmere var enige om, at begge studerende blev eksamineret i *hele* opgaven, tilrådede sekretariatet censor at gennemføre bedømmelsen på samme måde.

Ledelsessekretariatet i det tidligere ASB var ikke enig med først den pågældende censor og derefter censorformand og sekretariat, hvilket ASB også gjorde opmærksom på skriftligt. ASB mente, at det er censorernes opgave at følge universitetets bestemmelser og i givet fald efterfølgende i censorindberetningen at gøre opmærksom på de konstaterede fejl.

Vi er ikke enige heri. Det er et grundlæggende og hævdevundet princip i forbindelse med censorers virke, at de er *uafhængige* af universiteterne. Censorerne skal overholde de to bekendtgørelser: karakter- og eksamensbekendtgørelsen, *men er ikke underlagt ledelsesmæssige eller administrative beslutninger eller mangel på samme på et universitet*. Det fremgår af eksamensbekendtgørelsens § 58. Ellers ville samfundets ønske om at sikre studenternes retssikkerhed være illusorisk. Censors uafhængige rolle har eksisteret siden starten på embedseksaminerne på Københavns Universitet og blev i øvrigt fremhævet i det såkaldte ”grundnotat”, som af 44 censorformandskaber i 2006 blev indsendt til videnskabsministeren.

Med baggrund i Universitets- og Bygningsstyrelsens afgørelse i en sag fra CBS (se ovenfor under punkt 12) er det nu en kendsgerning, at *kun* bedømmere kan give karakterer, og at de naturligvis skal følge regelsættet i de relevante bekendtgørelser. Vi kan kun tolke denne afgørelse således, at et universitet ikke kan pålægge bedømmerne at give bestemte karakterer i bestemte situationer.

15. Budget for formandskab og sekretariat

Som vi omtalte i sidste årsberetning, aftalte vi med universiteterne, at der skulle etableres et selvstændigt budget for formandskab og sekretariat i forbindelse med, at ASB (AU) blev hjemsted for sekretariatet. Da CBS var hjemstedsuniversitet for sekretariatet, indgik sekretariatets omkostninger i CBS’ økonomi, hvilket efter vores opfattelse var u hensigtsmæssigt, bl.a. fordi censorinstitutionen skal være en uafhængig instans.

Kort tid efter sekretariatets flytning til Aarhus gjorde ASB (AU) os opmærksom på, at man ønskede betaling for husleje, telekommunikation, IT m.m. Vi var uforstående over for dette krav, idet det ved fastlæggelsen af vores budget var aftalt skriftligt med alle universiteter, at vi som vederlagsfri ydelser skulle have stillet de samme ressourcer til rådighed, som vi fik på CBS. På den anden side forstod vi godt, at ASB (AU) ønskede refusion af sine omkostninger fra de øvrige universiteter, men det måtte være en sag mellem ASB (AU) og de øvrige universiteter. En reduktion af vores i forvejen meget knappe budget kunne på ingen måde komme på tale.

Der blev på kort sigt fundet en løsning universiteterne imellem. Den langsigtede løsning udestår stadig.

Formandskabet mener, at det principielt er meget uheldigt, at vi skal forhandle budget med universiteterne, dels fordi censorfunktionen skal være uafhængig af universiteterne, dels fordi universiteterne ikke altid har en interesse i at sikre os de ressourcer, der er nødvendige, for at vi kan udføre de opgaver, som eksamensbekendtgørelsen pålægger censorkorpset at udføre. Af disse grunde har vi tidligere over for ministeriet påpeget, at budgettet skulle udformes gennem en aftale med ministeriet, men dette ønske er vi endnu ikke kommet igennem med. Vi vil dog fortsat forfægte synspunktet, da en økonomisk afhængighed af universiteterne ikke er forenelig med kravet om censorfunktionens uafhængighed.

16. Formandskabets sekretariat

I forbindelse med flytningen af sekretariatet til Aarhus havde sekretariatsleder Mogens Gruelund gjort formandskabet opmærksom på, at han efter to år ville gå på pension. I sommeren 2011 opslog vi derfor stillingen som sekretariatsleder. Der indkom 35 ansøgninger. Blandt dem valgte vi at ansætte *Henrik Pers*.

Henrik Pers, der som Mogens Gruelund er ansat på halv tid, er 62 år og kommer fra en stilling som specialkonsulent i Undervisningsministeriet. Han er cand.mag. i historie og italiensk fra Københavns Universitet og har bl.a. i syv år været ekstern lektor samme sted. Han er også forfatter til bøger og videnskabelige artikler, bl.a. om italienske forhold. I 2002 blev han Master of Computer-mediated Communication.

Henrik har tidligere fungeret som oversætter for Europaparlamentet og arbejder nu også som oversætter for Gyldendal.

Vi takker Mogens Gruelund for hans betydelige og engagerede indsats som sekretariatsleder siden 2001 og glæder os til samarbejdet med Henrik Pers.

På censorformandskabets vegne

Ivan Sørensen
Censorformand